

“Книгата в ръцете ти е огледало... Какво видя там?”

V - VIII клас

Лъвът и кученцето

Разказ

- Днес ще прочетем и обсъдим разказа на Лев Толстой „Лъвът и кученцето“- каза учителят, отвори книгата и започна да чете с тих глас. – “В Лондон показваха диви животни, приемаха или пари, или кученца и котенца за храна на зверовете. Един човек искаше да ги погледне, хвана едно малко кученце отвън и го занесе в зоопарка...”

Разказът не беше дълъг. Учениците слушаха внимателно. В него се говореше как са хвърлили кученцето при лъва, но той, вместо да го изяде, е споделил с него парчето месо, което имал за закуска. Сприятелил се с него. Минала една година. Лъвът и кученцето станали най-добри приятели. Обаче кученцето неочаквано се разболяло и умряло. Лъвът отначало не разбрал какво става, а когато осъзнал истината, започнал да се бие с опашката, да се хапе, да бяга на различни страни и да реве. Стопанинът донесел друго кученце, но лъвът го убил.

- “След това той гушна мъртвия си приятел с лапи и лежа така пет дни. На шестия ден лъвът умря.” - свърши учителят и в класа настъпи тишина.

Изведнъж се чу отчаян плач. Всички се обърнаха. Това беше Росица, малкото момиче, което стоеше до прозореца.

- Защо реवेश? - попита Ивайло.

- Каква трагична любов! - едва каза Росица, продължавайки да плаче.

- Каква любов? Лъвовете не умеят да обичат! - усмихна се Ивайло и Росица започна да плаче още по-високо.

- Много интересно - каза учителят. - Колко различни могат да бъдат впечатленията след четенето! Оказва се, че книгата е огледало на душата на човека. Какъвто е човекът – такова е отражението - каза той и часът свърши.

Евдокия Романовна Рубанович, VI а клас

ЧОУ “Мечтатели” – Варна

Първа награда